

ענין ה' = ענין א' (א) א' = ענין א' (א) ענין א' = ענין א' (א)

ה' = ענין א' (א) א' = ענין א' (א) ענין א' = ענין א' (א)

ענין א' = ענין א' (א) א' = ענין א' (א) ענין א' = ענין א' (א)

הנחת ה' בפתי מונח

כך אמור לפני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מחמת טפלות מצרים, והצאתי אתכם מעבודתם וגאפתי אתכם גו' ולקחתיו אתכם פני עמ' וגו' והנה ענין ר' לשונות אלו של גאופה הוא נגחי, והו שונגרים נקנו הו' כוסות בכפ שנה ושנה, וגם למשל השנה וזהו שפוחלד יצי"מ בכפ יום כבוקר ובקרבנ' (עם כפ הרמוים שובדל'). וידוע דיוק רכוחינו נשיאינו כוהו' שהרבה נסים גורפים היו שנגשו צלראל ואפע"כ אין החיוב שהולכים פעמיים בכפ יום, ומהו שיצי"מ דוקא מוכיחים בכפ יום ואף בפירות. והנה אמרו שיש ר' לשונות של גאופה, מוכן, שהם מתארים ד' אופנים שונים בהגאופה. היינו שבכפ צפון, יש חידוש נוסף על שאר השונות.

(13)

ה' = ענין א' (א) א' = ענין א' (א) ענין א' = ענין א' (א)

דהנה אחת מהמדות שהחורה נדרשת בהן היא, שכשכותב צפון א' ב' פועלים הר"ז בא' זכבות, אכפ כאשר היינו מרומז בחזרת אותו צפון כ"פ אפסר שהדרכו הוא באותו ענין ענינו וואורכה, כן משמע מזה שהדרכו נרמז בכפף אותו הפשורן, משא"כ ככתוב זה שנכתבו ר' לשונות שונים, מוכן שהדרכו בכ"א מהם הוא בענין חדש דגמרי באופן הגאופה, וצפ"ל מה הם ר' גאופות אפרה.

(14)

והנה ר' הענינים שפרמטה נשתלשלו מהענינים שצמצפה, ומהו מוכן שגם בעבודת האלם כמטה נשתלשלו ר' ענינים אלו. וראו בהכפ דמהענינים שצמצפה נמשך בעבודת האלם, אלא על דאח דההמשכות שצמצפה נמשכים ע"י עבודת האלם, ובדגמות האש שע"ג המוכה שמצוה כה"א מן הדרכים כו"ג, ומדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה, אלא שהיא כמה פעמים ככה, עד צ"ל פעמים ככה, ועד שהיא בבחי' אי"ע, ע"ד מה שכמנן בני"א אמר משת"ה אלקי אבותיכם יוסף צריכם אלקי פעמים ואמר זו משפתי היא אב"ה הקב"ה יברך אתכם כאשר דבר צפ"מ, וכמו שהוא במנן בני"א כן הוא בכל עניניהם, ומה יוכן בענינו בר' פשוטו של גאופה, ע"ז נגדה עציהם ממה"מ הקב"ה וגאלם, בר' פשוטו של גאופה.

(B) - ענין א' (א) א' = ענין א' (א) ענין א' = ענין א' (א)

- (1) ואור' 1-1 (2) כ"ר פפ"ה, ה. שמו"ר פ"ו, ד. ירושלמי פסחים רפ"י.
- (3) רמב"ם הל' ק"ש פ"א ה"ג, טור או"ח סס"ז, שו"ע אורח"ז סס"ז פ"א, ס"א.
- (4) אורח"ת ואור' כד' ו' ריש ע' בתקנה, (5) ד"ה מצוה זו עת"ר בתחלתו (סו"ט עת"ר ע' רמא), (6) עירובין סג, א. פ"ש עת"ר ויקרא א, ו' (7) סוטה ח, ב. ט. כ.
- תוספתא סוטה רפ"ד, פס"ז עת"ר שמת ג, ו' (8) ראה סוטה יא, א. תוספתא שם פ"ש עת"ר תשא לד, ו' (9) זכרים א, יא. ספרי ופרש"י עת"ר, זכ"א פ"א, יג, ועוד.

החודש הוא פכס

כורף חודש תשרי, לפי שניסן הוא הראשון פחדשים, והזו כפרות ענין החורה ומצותי' ונקודתה פפועף ביטור הנגירה, דהחחחחחח יעני כמעשה, ועד"ז נהי' עיקר דירה בתחחחחח, היינו ע"י פיצור החורה וקיום מצותי' כורף שבכפ מעשיך יהיו פשם שמים ובכפ ודרכיך רצוה, כורף גם קודש עצמך כמותך פ"פ, וכפ הענינים המכובאים באורכה בדרכ"ה העבודה וכפ אחד אחת מישורא.

ו"ר, דענין הנ"ל מרומז גם בפרשה זו והחודש הוא גו' שבו מרובל בענין קידוש החודש, היינו חידוש הפכנה, כי בדוגמת חידוש הפכנה כפשוטה הרי כרנע שלפני המולד אין בה כפ אור רק חיוש אפילה וכרנע שלפ"ח"ז הוא מולד הפכנה וכזה ראה וקדשם, הנה ער"ז הוא גם בישורא שהם עתידין צ'התחדש כמותהו, דאף שהעולם הו' מתנהג באפילה הנה כרנע צ'אח"ז באה הגאופה, וכזה ראה וקדש, או א א ארד דערזעס ראס אין דעמולט וקדש.

והנה ענין הנ"ל מתחיל עוד בחודש אדר, דכמו שבכ"ה באפ"ר נברא העולם במעשה בפועל כמ"כ בכ"ה באדר נברא העולם במחשבה, להעולם כפי שהוא במחשבה הו"ע דירה פו ית' בתחחחחח (כנ"פ), ומהו נמשך בגאופה חודש אדר, שבכפכמותה היא בגאופה באופן ראכתי עכ"ל דאחשורוש אונג, שנמצאים עדיין במצרים, ומסמל גאופה צ'גאופה אף הגאופה האמיתית והשקומה ע"י משיח צדקנו שהיא גאופה באופן רחירות אמיתית כנ"פ, דאף שיש ב' דערוהו בזמן הגאופה (בתשרי או בניסן) הרי במל"ט סתם כרנע ר"י דבניסן נגאלו (בתשרי) או בניסן עתידין פהגאפ (כמובא בהמאמרים), במהרה בימינו נמש, וידוע ביאור ופירושו כ"ק מ"ה אדמו"ר נשיא דורנרש שהגאופה תהי' עוד לפני ניסן וכדוד ממילא נהי' נמצאים בניסן כמעמד ומצב דגאופה אמיתית, כן תהי' פנו בשנה זו ממש, וגאכפ שם מן הזבחים ומן הפסחיים.

- (59) יבמות כ, א. (60) פבילתא ופרש"י עת"ר פ"א כ"א יב, ב. (61) סנהדרין מג, א.
- (62) מגילה יד, א. (63) שם ו, טע"ב. (64) ר"ה י, טע"א ואילך. (65) שמו"ר שם, יא. (66) אורח"ת בא ע' רנז, סד"ה תחודת ת"ל. (67) ראה לקי"ש ח"ב ע' 543, ע"פ סה"מ ה"ש"י"ת ע' 185. (68) ברכות "אשר גאלנו" - מפסחים קטו, כ במשנה.

הנחת ה' בפתי מונח

מכיון שעבודה זו הורשה שינוי הטבע הרי"ז עבודה פרד. ומוז' יובל בענין עבודה פרד שבמעשינו ועבודתנו במשל זמן הגזירה. שהיא העבודה צשנות טבעו. וכדאיתא בגמרא 24 ע"פ 26 ושבתם וראתם גו' בין עובד אפקים לאשר לא עבדו אינו לומה שונה פרקו כמאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד. ודוקא השונה פרקו מאה פעמים ואחד נק' עובד אפקים. דאף שבפעם ובגלוי נראה רק הוספה בפעם אחת הנה, ואת הפעם המאה ואחת עופה ע"פ כרפנה. כפי שבה היא משונה טבעא. וע"ע עבודה זו במשל זמן הגזירה באים להעניינם שבגאורא העתידה.

18) והנה כשם שהוא בגזרות מצרים וער"ז בגזרות וה האחרון שהכונה בהגזרות היא בשבפי העיניו שהי' אח"כ ענין הגאורא. כן הוא גם בכפרות ענין ירידת הנשמה למטה. והנשמה יורדה מאיגורא רמה לכירא עמיקתא 21, ועץ כרחק את חייט. כי הירידה היא ברוגמת ענין בית האסורים וגזרות, הנה הכונה בירידה זו היא בשבפי העיני' שע"י צימור התורה ופקיום המצוות כמטה.

אך, הנה כתיב, עיר פרא אדם יפד. וכדי שיצמוד תורה ויקיים מצוות בפועל, צריך לענין החינוך. היינו שיהינל את עצמו ע"י גודף צימור סמביא צידי מעשהו. ולפניו הוא החינוך ע"י אחרים כמ"ש ושנתנו צבינל אצי החתומים 20. וגם אפי' חייב צמור תורה. וכמ"ש רבנו הוקצא צבינל אצי הקטן פטר מלכ המצוות כו', אכפ ת"ת מ"ע חייב ע"פ האב האב חק חייב גם ע"פ הקטן פטר את המעשה אשר אצ"י. ודע"י כפרות ענין החינוך, ילעשה אח"כ האדם את המעשה אשר יעשול וימנע מעשיית ארה אשר לא תעשינה. היינו קיום מ"ע ומצ"ת. שע"י נלעשה העיני'.

2) אך, הנה כתיב, עיר פרא אדם יפד. וכדי שיצמוד תורה ויקיים מצוות בפועל, צריך לענין החינוך. היינו שיהינל את עצמו ע"י גודף צימור סמביא צידי מעשהו. ולפניו הוא החינוך ע"י אחרים כמ"ש ושנתנו צבינל אצי החתומים 20. וגם אפי' חייב צמור תורה. וכמ"ש רבנו הוקצא צבינל אצי הקטן פטר מלכ המצוות כו', אכפ ת"ת מ"ע חייב ע"פ האב האב חק חייב גם ע"פ הקטן פטר את המעשה אשר אצ"י. ודע"י כפרות ענין החינוך, ילעשה אח"כ האדם את המעשה אשר יעשול וימנע מעשיית ארה אשר לא תעשינה. היינו קיום מ"ע ומצ"ת. שע"י נלעשה העיני'.

אמנם ככ' תצ"צ אינו מספיק בשבפי כבוא אף ענין הגאורא. וכיון שהנשמה נמצאת למטה בבירא עמיקתא ויכולה לברא ככפ הענינים הקשורים ככור (בירא) וכפוט ככור עמוק (בירא עמיקתא). שהם היפך ממה שצריכה להיות הנהגתו בן מפר (בנינים אתם זה' אלקיכסם 34). היפך ענין הגאורא, וע"פ שאין צריך כארץ אשר

3) אמנם ככ' תצ"צ אינו מספיק בשבפי כבוא אף ענין הגאורא. וכיון שהנשמה נמצאת למטה בבירא עמיקתא ויכולה לברא ככפ הענינים הקשורים ככור (בירא) וכפוט ככור עמוק (בירא עמיקתא). שהם היפך ממה שצריכה להיות הנהגתו בן מפר (בנינים אתם זה' אלקיכסם 34). היפך ענין הגאורא, וע"פ שאין צריך כארץ אשר

24) חגיגה פ' ב. ב. מלאכי ג. יח. 26) תניא פט"ו. 27) לי תש"ס - שם ה. ב. ב. 28) אבות ספ"ד. 29) איוב א. יב. 30) קידושין מ. ב. 31) ואחרון ר. י. ספרי ופרש"י עה"פ. רמב"ם תל' ת"ת פ"א ת"ב. תל' ת"ת לאהר"י פ"א ס"ח. 32) בתל' ת"ת שלו רפ"א. 33) ראת לקנ"ש תל"ז ע' 236 ואילך. 34) ראת י. א.

הנחת תת' בכתרי מונגה

ולחביב ענין ר' לשונות שפי גאורא בעבודת האדם הנה פשוט שפי גאורא עצמו, מורה שהי' ענין שפי גזרות וממנו היא הגאורא. והנה כ"פ ענין גזרת מצרים שנגזר עיניו בברית בין הבתרים. וכמאמר 10 וירד מצרימה אנוס ע"פ הדיבור. הוא בשבפי העיניו שבגאורא כדי שהי' ואחרי כן יצאו ברכוש גדוליו. וזהו גם מה שבשעה שהגיע הקץ לא עכבו המקום קושי השעבודו. ויצאו כומן שפשהפמה מנין שנות הגזרות השפים קושי השעבודו. ויצאו כומן מוקדם. הנה גם ביה גופא, לא עכבו אפי' כהרף עין. ועוד דגם בהיותם במצרים כתיב 14 וכ"י יוצרים ביד רמה. וגם יצאו ע"י הרי אמר 15, בר"ה בטרה עבודה מאובותינו במצרים. כי תבצית הגזרות הוא רק בשבפי העיניו שבגאורא. וע"פ שפי הגזרת באים להצדיק העיניו רמ"ת. במ"ש 16 בהוצאת ארץ מצרים תעבדו את האפקים ע"פ החר הזה. שמהו מוכן גורף העיניו שבפיצי"מ שבשבפי זה הי' הגזרות

16) וזהו ג"כ מ"ש בטהיפ"ו: מספרים תהרות ה' ועויו ונפלאותיו אשר עשר ויקם ערות בלעקב ותורה שם בליראף גו'. היינו שענין יצי"מ (עויו ונפלאותיו) הי' בשבפי נתינת התורה (ויקם ערות בלעקב גו'). ויתר ע"כ. לענין יצי"מ, נוגע צימור התורה וקיום מצוותה, ולעבודת האדם בכל יום, אני נבאיתי לשמש את קוניטו, וכמו שממשיל בהמומרו 19 ופא ישבחון מעקלי א-פ ומצותיו ינצרו. דכשוכתיים מעקפי א-פ (שהם הנסים ונפלאות שהיו ביצי"מ, כמו שמאריל בהמומרו) או שוכתיים גם ע"פ החומ"צ.

והנה כתיב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ומוז' מוכן דכשם שבפיצי"מ באו צחעיפוי שבגאורא ע"י הקולמת השעבוד שבגאורא בעבודה קשה כחומר וכפנינים וכיו"צ כן הוא גם בהעניניו ובתבניות באופן רחומל וכפנינים. כדאיתא בזהר 22, בחומר רא ק"י ופנינים רא ציבון חכמה וכי'. היינו צימור התורה כדבעי בכל חודשים ומדות שהתורה נדרשת בהם, (וכמו שמבאר פ"ז כ"ק ארמו"ר חוקן בת"א ר"פ שמו"ת). וע"ז הוא גם בעבודה פרד, שענינה הוא שמשנה טבעו. וכראי' בגמרא 23, לעבודה פרד היינו גם מפאבת נשים צאנשים, דאף שמפאבת נשים צאנשים היא עבודה קלה. מ"מ

17) והנה כתיב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ומוז' מוכן דכשם שבפיצי"מ באו צחעיפוי שבגאורא ע"י הקולמת השעבוד שבגאורא בעבודה קשה כחומר וכפנינים וכיו"צ כן הוא גם בהעניניו ובתבניות באופן רחומל וכפנינים. כדאיתא בזהר 22, בחומר רא ק"י ופנינים רא ציבון חכמה וכי'. היינו צימור התורה כדבעי בכל חודשים ומדות שהתורה נדרשת בהם, (וכמו שמבאר פ"ז כ"ק ארמו"ר חוקן בת"א ר"פ שמו"ת). וע"ז הוא גם בעבודה פרד, שענינה הוא שמשנה טבעו. וכראי' בגמרא 23, לעבודה פרד היינו גם מפאבת נשים צאנשים, דאף שמפאבת נשים צאנשים היא עבודה קלה. מ"מ

10) נוסח הגהדה. 11) לך לך טו. די. 12) פקילתא ופרש"י עה"פ בא יב. מא. 13) ואת אבי עזר לאב"ע עה"פ שמות ב. כד. הגש"פ עם לקוטי פעמים כ' (קו"ת תשל"ו) ע' קעט. 14) כשלת יד. ת. 15) ר"ה א. רע"א. 16) שמת ג. יב. 17) עה"ו-ה. 18) קידושין בסומה. 19) פסקו 1. 20) מיכה ז. טו. 21) שמות א. די. 22) ת"ג קנ"ג. א (בר"ע). 23) מוסח א. ריש ע"ב.

הנחת תת' בכתרי מונגה

ולמעשה מזה הוא מ"ש בקש שלום ורדפהו. ודנה שלום הו"ע התורה וכמו"ש 50 או יחזיק במעווי יעשה שלום כי שלום יעשה פי. ב"פ שלום. והו"ו גם בשמו"ס, ב' שלום. והיינו ב' רדגות שבחורה, נגפה וחסידות, נשמחת ואורייתא ונופה ואורייתא, כדאיאת כהר פ' בהעצמותא. והו"ו ע' בקש שלום ורדפהו שבחשובה. דכיון שה' בבירא עמיקתא, הנה זה מעורר אצו רצון חזק ומשוקה גדולה שהי' בקש שלום ורדפהו. ליימור נגפה רחורה ופנימיות התורה.

והנה כנגד ל' בהי' אפי' שבחשובה הם ל' פשוטות של גאולתא. ורשון הא' הוא והוצאתי אתכם לחמת ספרות מצרים שכנר בחי' סור מרע. והענין הוא, דהנה ספרות מצרים כפשוטו הו"ע שר' היפר הטוב, וכפשוטו של דברים, דמצרים היתה ערות הארץ. וכ' הוא גם בעבודה, והו"ע המורה ג' שבחורה שישנו גם בעבודת הארץ רק מה שבפניו זה לא נאמר ענין העבודת רק ספרות, והיינו רק מה שבפניו שפירטת וספר של מצרים עץ עצמון. ומ"ש והוצאתי אתכם מחמת ספרות מצרים הו"ע החרטה עץ העבל ושינוי הטבע, ונפרט בהענינים ולכרא עמיקתא. בהי' סור מרע. ובעבודה היינו הוצאתי ממירדות והבלרות.

ולמעשה מזה הוא והצאתי אתכם גו' שכנגד בחי' ועשה טוב, קיום המצוות. והוצאתי הוא פשוט צר שהו"ע המקיפים דמצוותא. וכדאיאת בירושלמי ע"פ 56 ואשיל דברי פיך (וכפ' וי' כסיתר, וכפ' רי' הו"ע המצוות. וכמבואר בארונה בקבלה, שמצוות הם בחי' מקיפים, היינו שהם מקיפים ומגינים על האדם שוחו"ע וכפ' ירי כסיתר.

ולמעשה מזה הוא ונצאתי אתכם שהוא כנגד בחי' הא' דבקש שלום. נגפה רחורה. והענין הוא, דענין הגאולה שייך בחורה וכדכתיב אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בחי'ת, וכמובן גם בפשוט, דענין הגאולה אינו כ"כ בעת קיום המצוות אלא דוקא בעת ליימור התורה. כי כשעוסק במצוות, הן בקיום מ"ע והן בקיום מ"פ, שהרי הרי הוא מוגדר באייה מדוח"ג (ארא שהמדוח"ג היא דקדושה), שהרי כפ' מצוה יש פה שיעור מסוים (וכדוגמת מ"ש שפ' ועש כן אהרן

- 49) פ"ט ר"ז ר"ט קדושים. 50) ישעי' כו, ח. 51) תהלים כט, יא. 52) ח"ג א. קנב. 53) אוה"ת שם ע' לחפצו. 54) מלך מנב, יב. 55) מה"ג עת"ר ע' רגו. חרע"ת ע' קמה. 56) תענית פ"ד סוף ח"ב. מגילה פ"ג סוף ח"ו. חובא כסות"ג חרע"ת שם. 57) ישעי' נא, טו. 58) אבות פ"א מ"ב. 59) במעלות ח, ג. ספרי ופרשי עת"פ.

תנתת חת' בלתי מנוגה

יעשה טוב ולא יחטא. ורא' רק כהפירושא חטא מרשון חסרון היינו שחסר בשפירמותו (שגם) ע"ז צריך לעשות תשובה) אלא גם חטא מרשון חסרון כפשוטו, ע"כ צ"ע ענין התשובה. וכיון שהתכרית שבגרות הוא כבוא אר' הגאולה שיכילה כבוא רק בהקדמת התשובה, כן אימת במדרשנו, שהתשובה קדמה לעופים, לפי שידע הקב"ה שכד' כבוא אר' תכרית הכוונה צ"ע ענין התשובה, ולכן קדמה התשובה לעופים.

וכיאר הענין, מה שדוקא ע"י התשובה אפי' צ"ע ענין הגאולה. הנה ארז"ש, שאפי' פתומה חוטא מה ענינו א"צ חטאים תרדף לעופה שאפי' פנבואה כו' א"צ הנפש החוטאת היא תמותה שאפי' פתורה כו' א"צ יביא אשם ויתכפר שאפי' פתקב"ה כו' א"צ יעשה תשובה) ויתכפר לו. ומענה הקב"ה הוא למעשה משאל הענינים, הן לענין העונשים ואפי' מענין הקרבן. דהנה ענין הכפרה יש בו ב' פירושים. וכמבואר בגא' חו' דישנו ענין הכפרה מה שאין מוכרין לו דבר וחצי דבר ביום הדין. אך למעשה ענין הכפרה שנגשה חביב לפניו ית' כקודם חטא. וזה ענין הכפרה שעי' התשובה. יעשה תשובה ויתכפר לו. שע"י נעשה חביב ונענה מר' שגאולתא והי' סרם וכמ"ש הרמב"ם, שבפ' תשובה צדק נענה מר' שגאולתא והי' סרם יקראו ואנו אענה. היינו שנגשה חביב יותר משהי' לפני חטא. וכמארז"ש 44 שבמקום שבפ' תשובה עומדין צדקים גמורים אינם עומדין, ויחירה מזו. אין בלתי עמוד בוא, היינו שאי"ז אפי' ביכרתם, כי אי"ז לפי סדרם ולפי המורה ג' שלמה. כי רק הבע"ת הזה ע"י גופא, שישנה טבעו וע' ששינה את סורו הרע ועל ששב בתשובה מאהבה, נעשה מצאיות חדשה על שורונות נעשו לו כולותא (כמבואר בארבה ככ"מ) אהתפכא חטובא פנהרוא ע"י הקדמת העבודה (אהתפכא).

והנה בענין התשובה יש כמה רדגות, וכמבואר בארונה בפרק"ת ס"פ בפרק 47, שיש ל' רדגות בתשובה. ונרמזו בפסוקא, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. היינו החתפת העבודה רחשובה, שהיא חרטה גמורה עץ העבל, ענין השפיעה שבחשובה, סור מרע. ואח"כ קבלה טובה עץ זכאה, ענין החיובי שבחשובה, ועשה טוב.

35) קולתו ו. כ. 36) ראה פרש"י עה"פ מ"א א. בא. לקי"ת טות פב, א. ז"ל על כן יאמר המושלים תר"א (מה"ש קולוסים ח"א קצא. סע"ב ואילן). 37) ב"ר פ"א, ד. ועוד. 38) יל"ש תהלים רמז חשב. 39) משלי ג, כא. 40) יחזקאל יח, כ. 41) רפ"ב. 42) חיל תשובה פ"ו ח"ו. 43) ישעי' סח, כד. 44) ברכות לד, ב. 45) רמב"ם שם ח"ד. 46) יומא פו, ב. 47) עג. ריש ע"ב ואילן. וראה גם אוה"ת וארא ע' קמה. מה"ג עת"ר ע' רנו ואילן. מה"ג חרע"ת ע' קול ואילן. לקי"ש ח"א ע' 21 וכתומנן שם. 48) תהלים לד, טו.

תנתת חת' בלתי מנוגה

מוזנן זמן, וכמו שרואים רישנו זמן אשר אחרתנו יא ראינו, שארקות אינו נראה בגרף, כי הוא כח' חסר אסתר, באופן שר חסר והעם אף שואמר ואנכי חסר אסתר, להעם הוא מוזקתו. משא"כ סתים דקוב"ה הוא כמעשה מלך השנייה ועל שהוא כמעשה מלך מדרה"ג העולם, ועל שכל סוכ"ע האמיתי, למעשה מזה עצמותו ומחמתו. ומהו מוכן, וכשבאשר ענין זה בא בגרף, ע"י צימודו בסתים לאוריתא שע"י מקשר סתים שכנשו עם בח' סתים שבקוב"ה הנה אז ההתקשרות היא באופן נצחי דאינו זו צעדים ויחירה מו' שמקשר גם בח' גצ"א שבכנשו, עם סתים שכנשו, וע"י מקשר בח' גצ"א שבחורה עם סתים שבלחיה, כי מגצה את הנשמה שבלחיה, וגם צימודו בפשוט הוא ע"י הקדמת אהבה ויראה, דע"י נהי' אורד ימים בימיננה כמיימניה בה, כפרש"י, ועל שוכה וגעשית זו עם חיים, וע"י ה"ה מתעלה כמעשה מלך מדרה"ג ואינו זו צעדים, שהרי זמן ומקום אינם נוגעים בו (רי"ד) אים ניט אן) וכש"כ ר"י שאי אפשר זמן ומקום לשנות אותו ח"י.

והנה י"ד שבוואר בק"ה, דאמיתית ענין המשובה אינו על החסא כפשוטו כשהחא ופנס ועבר את הדרך אלא כמ"ש והיות משוב אף האלקים אשר נתנה, והיינו שבהיותו נשמה בנך, וחי חיים אורכים וטובים, הנה עבודתו היא בבחי' תשראף וקוב"ה האלקים אשר נוגה, היינו שקשור עם אלקות, עד שישראף וקוב"ה כח"ה ח"י ע"י אורייתא, א"י בסחורה כמה שנת"ף שנת"ף שנת"ף ענין המשובה כפשוטו, וככ"ד בח' הנה"ף, כל מוכן (וכנש"כ ר"י) שצ"ף ענין המשובה כפשוטו.

כפשוטו כמל' שצריך זה, ויחירה מו' אמתות ושרימות ענין המשובה הוא שאפי' בשאר הדגות שבמשובה יגיע צחשובה מאהבה, שבשירות החסידות נל' תשוב אף האלקים יגיע צחשובה מאהבה, והנה סוכם מוצב ארצה וראשו מנויע השמימה, כי בח' י"ד שבלחיה דורנית שארצה (ארץ כחוספת ה') הוא כמעשה משמים סתם, ומבואר כ"מלך שמיים (כחוספת ה') הוא כמעשה משמים סתם, ומבואר כ"מלך שמיים ש בו' ד' שציבות, היינו ד' בחי' הנה"ף המשובה ומהו סוכם מוצב ארצה וראשו מנויע השמימה, שהמשובה דוהרות תשוב אף האלקים אשר נתנה ככ"ה היא מהבירה עמיקתא על כמעשה ממקום שר נשמה שנתח כי ועל כמעשה מדרגת צדיקים אפי' צדיקים גמורים, ועל שומעאלי אלקים עצמים ויודים) בו, היינו דהן העצמי' מלמטפ"ע והן ההמשכה

- (71) וילך לא, ית, 72 משלי ג, טו, 73 עות"ס, 74) ר"פ תאוית, 75) קולת נב, ז, 76) ויבא כח, יב, 77) ר"ה זה חיים חוצ"ד ספ"א (סח"מ קונטרסים ח"א שיש, א), 78) ראה כארובה ר"ה תת"ל, ועד.

הנחת ה' כפתי מונה

קרי
זכר אמור
קרי
זהוהו שבתו שר אהרן שלא שינה, שהשבת הוא שקיים בדיוק כפי שנצטוו, ז' גרות לא פחות ופא יותר וכן בהשמן ומנורה בפנים מציאים וכו'. והנאולה מלך מדרה"ג היא בימור חמורה כפי שארצה מארץ מרה וחובה מני ימס, ועל שהיא חכמתו רוצונו של הקב"ה, יותר ע"כ שעשועים לפניו, היינו שאפי' בהקב"ה, ככוכב בעצמותו, החורה היא שעשועים היינו שמעוררת נחת רוח גדול הנקרא בשם שעשוע, והו"ע וגאפתי אתכם שר ענין החורה בכפרות, כורף נגפה לחורה.

והנה י"ד שבוואר בק"ה, דאמיתית ענין המשובה אינו על החסא כפשוטו כשהחא ופנס ועבר את הדרך אלא כמ"ש והיות משוב אף האלקים אשר נתנה, והיינו שבהיותו נשמה בנך, וחי חיים אורכים וטובים, הנה עבודתו היא בבחי' תשראף וקוב"ה האלקים אשר נוגה, היינו שקשור עם אלקות, עד שישראף וקוב"ה כח"ה ח"י ע"י אורייתא, א"י בסחורה כמה שנת"ף שנת"ף שנת"ף ענין המשובה כפשוטו, וככ"ד בח' הנה"ף, כל מוכן (וכנש"כ ר"י) שצ"ף ענין המשובה כפשוטו.

- (60) איוב יא, ב, 61) תניא פ"ד (ח, סע"א), ועוד, 62) משלי ח, ל, 63) ויק"ר פ"ב, ב, ועוד, 64) תניגה פ"א ה"ז (ע"פ גירסת קה"ע שם), וראה גם איכ"ר פתיחתו ב, 65) קה"ע לירושלמי שם, וראה גם סח"מ עת"ר ריש ע' רמז, 66) יומא עב, ב, 67) מוטה כא, א, 68) וה"א כח, ב, 69) פ"ב ח"ב, 70) עג, א.

הנחת ה' כפתי מונה

גביהם. עצמותו ומתחתו ית'.

והנה הוכרת יצי"מ בכ"פ יום בבוקר ובערב היא הכנה והקדמה לשבת הגדול וכפרט פהג הפסח שפראחורו, שאו הוא בצדוה הוצי"מ ש"פ כ"פ השנה כדפ"ה. וכמונמס אצו ענין יצי"מ הוא העיקר בכ"פ עכורוהו. כמבואר בכ"מ.

22) וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. דע"י מעשינו ועבודתנו במשל זמן הנצרות, דגם כשנמנמנאים בגלות עוסקים בחורה דאין ק"ד בן חורין אלא מי שעוסק בה"ה. ועסק החורה הוא באופן רבקש שלום ורדפהו, בחשוקה גדולה ביותר, ועאכ"כ שיש אצרו ההכנה שלפנ"י, בה"ה סור מרע ועשה טוב, וע"י פשוטו ש"פ ענין (דאין ענין יוצא מירי פשוטו) שיהי' סור מרע ועשה טוב בנוגע ככ"ה הרמ"ח מ"ע ושם"ה מ"ר"ה שאו תמים תהי' עם ה' אפקידם שלש אצרו כ"פ האברים והגידים כשפלימות בגמילות ע"י שכל האברים והגידים כרזוחות הם כשפיימות, ואו הוא תמילות בעבודתו, הנה ע"י זוכה פגאורה האמתית והשלימה, אראנו נפלאות, ושם נקריב כפני"ה כמצות רצונך כ"פ הקרבנות, הח"מ ש"מ"ה אדם כי יקריב מכם קורבן וכפירוש ל"ק אדמו"ר הזקן בזה"ש דאמתית ענין הקרבן הוא שמקריב את עצמו (מכם), בקרוב ממש כביאת משיח צדקנו יבוא ויגאלנו ויפריכנו קוממיותו לארצנו.

19) וזהו כ"פ אמור ככ"י אני ה' והוצאתי גו' והצאתי גו' וגאפתי גו' ולקחתי גו'. דכשלא"ף הוי נמצאים בקושי השעבוד האחרו, רא"י שונמנמאים במצב ש"פ הרחבה מ"מ ישנו קושי השעבוד, שונמנמאים בכריא עמיקותא, מדורה"ג דעוה"ג ה"מ ישנו קושי עוה"ג הוחמרי, הנה או בא כפירה ממורה"ג פגמרי, וזהו מ"ש אמור ככ"י, המרירנותו עד / קרמעה ממורה"ג פגמרי, וזהו מ"ש אמור ככ"י, רמשה רבינו אמר בציווי הק"ה"ה (כ"פ אמור ככ"י) אני הוי, וע"י אהוצאתי והצאתי וגאפתי מ"ר קחתי, וע"י שנגלה ע"פיהם ממה"מ תפ"ה"ה ונגאפם, שוחו קמעה מ"ר קחתי, וע"י שנגלה בהגדה ממה"מ ועבדתי גו', וכמפורש בהגדה שהגאורה היתה ע"י אני ה' / אני הוא ופ"ה אתר, שענינינו אצו הוי כפנ"י (כשאמר ככ"י אני ה'), ועאכ"כ כמו שתי' הגפרי ברגע הגאופה.

מלמעלה ש"פ, הכ"פ הוא ע"י החשובה.

19) וזהו כ"פ אמור ככ"י אני ה' והוצאתי גו' והצאתי גו' וגאפתי גו' ולקחתי גו'. דכשלא"ף הוי נמצאים בקושי השעבוד האחרו, רא"י שונמנמאים במצב ש"פ הרחבה מ"מ ישנו קושי השעבוד, שונמנמאים בכריא עמיקותא, מדורה"ג דעוה"ג ה"מ ישנו קושי עוה"ג הוחמרי, הנה או בא כפירה ממורה"ג פגמרי, וזהו מ"ש אמור ככ"י, המרירנותו עד / קרמעה ממורה"ג פגמרי, וזהו מ"ש אמור ככ"י, רמשה רבינו אמר בציווי הק"ה"ה (כ"פ אמור ככ"י) אני הוי, וע"י אהוצאתי והצאתי וגאפתי מ"ר קחתי, וע"י שנגלה ע"פיהם ממה"מ תפ"ה"ה ונגאפם, שוחו קמעה מ"ר קחתי, וע"י שנגלה בהגדה ממה"מ ועבדתי גו', וכמפורש בהגדה שהגאורה היתה ע"י אני ה' / אני הוא ופ"ה אתר, שענינינו אצו הוי כפנ"י (כשאמר ככ"י אני ה'), ועאכ"כ כמו שתי' הגפרי ברגע הגאופה.

20) וזהו גם מה שמזכירין יצי"מ בכ"פ יום ויום. כי החורה היא נצחית, והמיד צריכים לעבודה ויצי"מ כל' שפיימוד החורה וקיום המצוות יהיו בשפיימות ובהיודו, ולכ"פ צ"י ופירת יצי"מ ב"פ בכ"פ יום בבוקר ובערב, כי כ"ה שהעבודה (בפיימוד החורה וקיום המצוות) תהי' כדבעי צריד צהוביר יצי"מ בחתחת היום ובחתחת הפירה, כי ביום וכפירה יש סודי עבודה שונים, וכידוע מעבודת ביהמ"ק, שסתם עבודה חתה ביום ותי' בזה סוד שפ"ה הח"מ מתחתת היום, וגם הוי ענינים השייכים בפירה וכמ"ש ב"פ' השכוע וה"ה היא תעופה ע"פ מקדה ע"פ המוכח כ"פ הפירה, וכמבואר במפורשים (באורה"ה הקדוש ע"ה"פ ובכ"מ). וזהו מה שמזכירין יצי"מ גם כפני חתחת עבודת הפירה ב"י גם בעבודת הפירה צ"י העבודה פמעה ממורה"ג עד כמ"ג, שוחו ע"י שעופה בכ"פ ד' השפייכות שבסופם, ומוציא עצמו מ"ר המיצרים וגבורים שבעבודתו, וכדאיאת בהניא"ה שפיימוד החורה וקיום המצוות ה"ע ש"פ מס"ג, באופן שחיו דהאי ערמא אץ מלכ"פ אותו כ"פ.

21) וע"י עבודתו מלמעלה"ע ממשיך הענינים מלמעלה"ט, הח"מ מעצמות ומזהות וכמאמר גלגה עפיהם ממה"מ, דמלכ"י המלכים הם ד', בה"ה, מלכ"י ש"ח רכ"ס ומיעוט רכ"ס שנים ומלכים ש"ח רכ"ס ומיעוט רכ"ס שניש"ס, שוחו ענין ד' השפייכות שבסופם, ד' פשונות ש"פ גאופה, והחתחת הגאופה היא מממה"מ, הוינו מהמ"ר ש"ע

83) ל' החתוב - שוטפים ית, יג, וראה לקו"ת נצנים מה, ג, 84) וקרא א, ב.

85) לקו"ת וקרא ב, ג, ואילך.

תחתות ה"ת' כפתי מונגה

79) ד"ה תנ"ל ספ"ב, ועוד. 80) צ"ו, ב, 81) פמ"א (א, 82) סת"מ עת"ר ס"ע רנה ואילך, וראה לקו"ת צו, ב, יג, ד.

תחתות ה"ת' כפתי מונגה